

Pastisseria RAGA Major, 105 - Tel. 72 03 53 ULLDECONA	BAR EL REBOST VICENT FERNANDEZ Carrer Calvari, 57 - ULLDECONA	Video - Foto MILLAN EUROCRHOM - Laboratorio Fotográfico Distribuidor Videos JVC Avda. Ramón Salomón, 19 - Tel. 72 03 63
Mútua General de Seguros AGENCIA LABERNIA Assessorament - Tramitacions - Assegurances - Viatges Major, 108 - Tel. 72 00 81 - ULLDECONA	Auto - Escola PITARCH Plaça Sales i Ferré, 15 - Telèfon 72 07 17 ULLDECONA (Tarragona)	<i>Raferré</i> Radio C/. Sant Antoni, 38 - Tel. 72 01 08 ULLDECONA
FUSTERIA Fco. LAVEGA Carrer Sant Lluç, 29 - Tel. 72 02 23 ULLDECONA	<i>Can Fetitx</i> MARQUINA - IL GIARDINO - PIEROTTO - NINIS C/. Major, 60 - Tel. 72 08 38 ULLDECONA	Oficina Técnica LO Y SA Carrer Major, 111 - Tel. 72 00 48 ULLDECONA
TUBERIES P. V. C. Materials de Construcció i Decoració FRANCESC AGASA Carrer del Mar, 15 - Telèfon 72 02 16 ULLDECONA	JMS ELECTRONICA Joan Miquel Subrats Castell / Major, 153 - Tel. 72 06 38 - ULLDECONA	Espumosos SANS BEBIDAS Y REFRESCOS Entenza, 30 - Tel. 72 03 40 - ULLDECONA
LLIBRERIA PASALAMAR Sant Antoni, 13 - ULLDECONA	Rellotgeria ITARTE ULLDECONA	Carnisseria BEL - QUEROL C/. Major, 160 - Tel. 72 04 64 ULLDECONA
Construcciones TOSTAO ULLDECONA	Motos - Ciclos VIDAL Motos - Bicicletas y Motocultores Agencia oficial Motosierras Homelite y accesorios Oregon Facilidades pago hasta 4 años sin entrada Clavé. 37 - Tel. 72 05 23 - ULLDECONA	Ferreteria GRAU Llistes de Noces - Electrodomésticos SUPER - SER Pintures TITAN-LUX. Distribuidor Oficial BOSCH Major, 104 - Tel. 72 01 89 - ULLDECONA

C.C.R.

MAJOR, 147, 1er - TEL. 72 03 37 - APARTAT CORREUS 52
 43550 ULLDECONA

MARÇ / ABRIL 1987

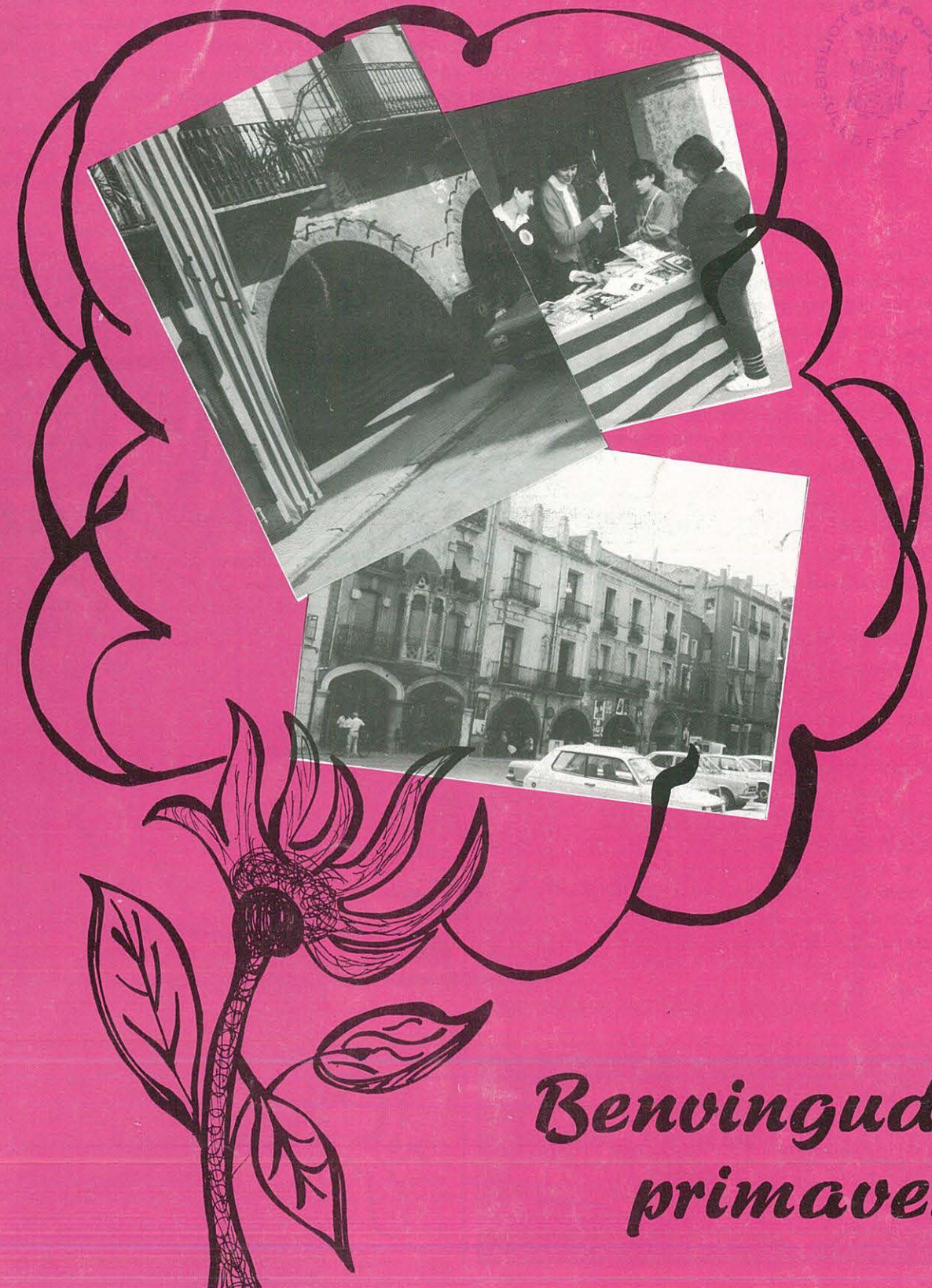
NÚM. 29

BUTLLETÍ D'ÚS INTERN

Editat amb la col.laboració de la Diputació de Tarragona

Fundat l'Any 1.947

*Benvinguda,
 primavera*

ABEURADORS DE LA FONT DEL MAS DE COMÚ

Butlletí d'ús intern

C. C. R.

DIRECTOR:

Jaume Coll i Arnau

CONSELL DE REDACCIÓ:

Francesc Itarte i Vericat

Pere Montañana i Arzo

Joan J. Roca i Labernia

Isabel Sorlí i Torres

Jovita Serra i Vilalta

Joan M. Muñoz i Fusté

Josep Me Navarro i Sauch

****

NOTA:

El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions però es reserva el dret de la seva publicació.

El Butlletí d'ús intern C.C.R., no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.

L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

¡MOLT IMPORTANT!

Per les entitats financeres del nostre poble s'han possat al cobrament els rebuts de les quotes de soci del C. C. R. Així mateix, preguem a les persones que encara no ho han fet, la necessitat de domiciliar els rebuts als Bancs o Caixes, per tal de reduir despeses de cobrament.

També us comuniquem que properament es confeccionarà el nou CARNET del C. C. R. que servirà als socis per a participar debades en les diferents activitats que l'entitat organitza durant l'any.

SANT JORDI 87

Tal i com ja és tradicional el C.C.R. celebrarà la Festa de Sant Jordi el proper dia 23 d'abril, amb la venda de roses i llibres a la plaça de l'Església.

Aquesta diada tan nostra es complementa també amb la celebració del XVI Concurs Literari, al qual hi participen tots els anys els xiquets del Col·legi Públic "Ramón y Cajal" del nostre poble.

Aquest veterà concurs compta any darrera amb més participació, des de que es va establir la Categoria D a la que pot participar-hi tothom que ho vulgui, des dels quinze anys endavant. El diumenge, 26 d'abril es lliuraran els premis a la Sala de Sessions de l'Ajuntament de la Vila.

A més a més, d'aquest aspecte cultural, les activitats continuen al C.C.R., Teatre, Festivals,... moltes coses a fer amb l'arribada de la primavera.

COL·LABORACIÓ

LA DARRERA VICTÒRIA

Hauria pogut ser d'una altra manera però la cosa va anar així:

Era un diumenge de les darreries de març, aquell temps en el qual encara no és primavera però ja es deixa sentir. Sembla com si el sol hagués perdut el plet amb l'home i en estar més enfadat fóra a la vegada més ardent i entelat. El seu calor era més penetrant; es posava entre els jerseis de llana feixuga i omplenava de petites flamerades la gent de la vall. Amb traïdoria per la seva part, de vegades, fugia darrera un núvol i el fred que això comportava feia que la pell es tibés i ens prengué el cos. Les farmàcies esperaven aquest fenomen i ja eren preparades per rebre els més dèbils; tot era al meu voltant una constant d'aconteixements.

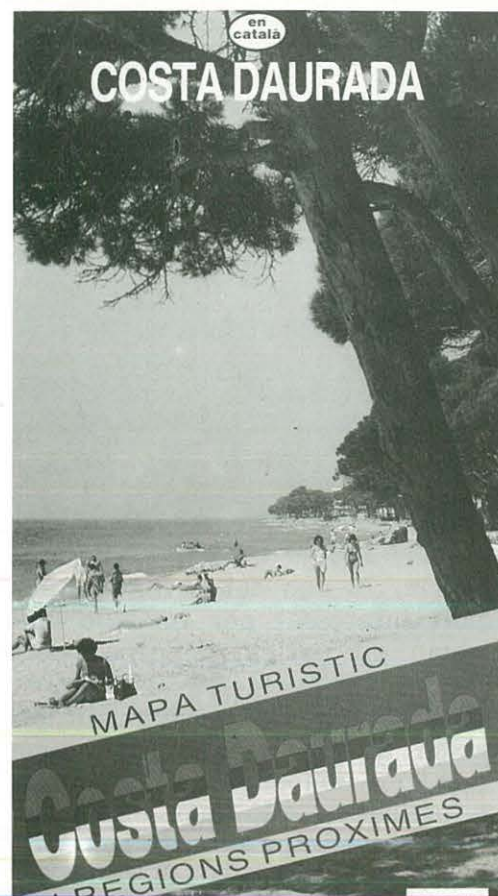
Jo em llevà tard; de la casa estant sentia les campanes de l'església. El campanari era ple amb dues campanes. Abans n'hi havia més però van fer fallida per la cosa de la guerra i ara eren les dues soles; una la feren nova aquests darrers anys, l'altra era ja vella, badocada, i donava un so greu, trist, que anava fent contracant amb l'altra més alegre i juvenívol.

Prou em costava d'arribar a la cuina i allí m'entaulava per a fer un petit àpat, cada dia d'una cosa, que tenia sempre el mateix final; fer un remolí dintre el got de cafè i fer-la petar una estona amb la dona.

Que bonic era perdre el matí, no us capigui cap mena de dubte que perdre el temps és cosa de déus i jo, la veritat sigui dita, com a pobre de sempre no podia perdre'l tots els dies. Després pujava al terrat. Com vivíem en un segon pis d'una casa de dos l'esforç no era massa i tant bon punt em trobava al piç com ja era dalt. Allí, en obrir la porta de fusta després de córrer la balda, em trobava amb el sostre de tots i heus aquí que aquell dia així ho havia de ser perquè era un sostre enlluernador, farcit de milers de pètals de flor d'ametller que un ventijol càlid anava portant i a poc a poc s'omplien tots els carrers i teulades de la vila. Era un mantell rosa amb flocs blancs que tot ho feia més bonic i dolç. Havia tapat les teules velles, els dipòsits d'aigua i el quitrà. La gent el trepitjava amb deler. Tot allò ens portava un bon auguri. Els ametllers s'havien despulat de la seva bellesa i com a mostra d'estimació, el pare vent, ens havia portat les despulles.

Era l'anunci, el fruit era als camps, la primavera trencant tots els gels i fronteres arribava altra vegada a nosaltres i ho feia així: amb tota la senzillesa i majestuositat que era capaç d'assolir.

Jo, en baixar al carrer, vaig sentir-me un reietó més, un conqueridor afortunat de la lluita anual amb el fred.

27 Ulldecona

Igual com moltes altres poblacions catalanes, Ulldecona sorgí al voltant d'un castell medieval. Això no obstant i a diferència d'altres pobles, canvià el seu emplaçament cap a finals del segle XIII, de manera que la fortalesa està una mica allunyada avui dia de la vila. El recinte emmurallat del castell s'alça damunt d'un turó i l'integren dues torres, l'una quadrangular i l'altra circular, així com l'antiga església. En el temple parroquial del poble, d'estil gòtic, destaca la bella ornamentació de ceràmica de la capella del Santíssim. Arran d'una visita del rei Felip II aquest donà a la parròquia un calze que encara es conserva. L'antic convent de les monges agustines amb el seu claustre de jardins, és avui dia la seu de l'Ajuntament i de la Biblioteca popular. Des del 1956 s'hi celebren durant la Setmana Santa les tradicionals i famoses representacions de la Passió. A prop de la vila hi ha el poble ibèric de La Ferradura, l'ermita de la Pietat d'Ulldecona, la cova de Santa Magdalena i un conjunt important de pintures rupestres, situades a les rodalies de la Pietat.

Plaza & Janés ha editat recentment un mapa turístic de la Costa Daurada i regions properes, a l'escala 1:200.000 on es troben els indrets més destacats de tota la zona.

Es tracta d'una detallada representació cartogràfica, acompanyada de la descripció i la imatge de 28 punts turístics. Un d'aquests punts que és objecte d'atenció fa referència al nostre poble. Una fotografia del castell i els indrets més interessants il·lustra aquest mapa, que compta amb una acurada impressió, si bé cal assenyalar l'errada que existeix al text quan s'anomena que tant l'edifici de l'Ajuntament i la Biblioteca popular és la seu de l'antic convent de les Monges Agustines, quan realment es tracta dels Monjos Dominics, així com quan anomena el canvi d'encapçalament, en lloc de ser a les darreries del segle XIII és al principi com ho confirma la "Carta Poble" amb data de l'any 1.212.

L'altra manera de fer fotografia

Es un producto AVIMON, S.A.

Delegación: Murada de Baix, 105
Teléfs. 72 02 51 - 72 06 22 - 72 04 36 - Apartado 23
43550 ULLDECONA (Tarragona)

REBUTS PER PUJOL!!

per... JOAN M. MUÑOZ

Barcelona, 18 de febrer del 1987.

No sé ben bé si era el fred, l'angoixa dels nervis, o que no arribaren els expedicionaris, allò que em feia tremolar el cos.

Jo era a la Plaça de Sant Jaume esperant a la gent que venia d'Ulldecona per veure al President Pujol. Per arribar a aquesta situació, però, abans havien passat més coses. "Gabi", Gabriel Roig, el President del Centre Cultural, volia acomiadar-se definitivament del seu càrrec d'una forma apoteòsica. I la idea que li rondava el cap era una audiència privada amb el President de la Generalitat de Catalunya. Exposada la idea a la junta directiva del C.C.R. el passat octubre-86, fou posada amb marxa i s'elaborà la sol·licitud corresponent. Aquesta incloïa un ampli dossier amb la història, "vida, obra i miracles" de l'entitat... Quan ja ningú no hi pensava, després de les festes nadalenques, Agustí Verdiell, regidor de CiU a l'Ajuntament, comunica a Gabriel la notícia de què s'ha concedit a l'entitat nostra l'audiència demanada i dona una data i una hora per la mateixa. Aquesta s'haurà d'ajornar per raons de pes (la dimissió del Conseller Hortalà), i es fixa ara la data del 18 de febrer a dos quarts de cinc de la tarda. L'hora és a punt de tocar al rellotge que tinc al davant, el de l'Ajuntament d'En Maragall, quan arriben amb dos taxis la representació del C.C.R. a la porta principal del Palau. Han arribat a Barcelona aquell mateix matí amb el tren. Són Josep-Antoni Lázaro (Sots-President), Ferran Guarch (Muntanya), Jesús Minguet (Tressorer), Joana Minguet (Costums i Tradicions), Isabel Sorlí (Secretària) i jo mateix, com a vocal de teatre, presidits per Gabriel Roig (President) i acompanyats per Agustí Verdiell (regidor de l'Ajuntament).

Tots vuit amb puntualitat anglesa, pujarem les escales del Palau de la Generalitat, neguito-

sos i emocionats (si cap) per ser rebuts amb audiència per Jordi Pujol. Arribem al rebedor del despatx presidencial i som atesos pel cap del gabinet de premsa del Palau, qui s'interessa per la nostra identitat i motiu de la presència allí.

Aquí inclouria l'anècdota divertida de la jornada; llavors que el "cap" li pregunta a Gabriel si és ell l'alcalde d'Ulldecona... Animació general. Es que s'ha empolainat tant que, noi!, talment ho sembla. Suposo que per a tots era un moment important, però per Gabriel crec que més que per altri.

Una tensa espera, mirades de nerviosisme d'uns als altres, i de sobte ens diuen que ja podem passar... Ens introduïm en una gran avant-sala on podem deixar abrics, paraigües i altres estris de viatge. Ep! Una mica més i em deixo fora la càmera per fer algunes fotos. Entrem al despatx privat del President Pujol. El que veiem sempre a la "tele". Ell, fent la cerimònia, ens dona la mà a tots i ens invita a seure. I com no, també ho fa en el seu seient. Llavors comença veritablement l'audiència. I obre la conversa el nostre President, Gabriel, qui, "més espantat que un gafarró novell" (Folch i Torres) amolla amb veu, poca, tremolosa un llarg paràgraf absolutament diplomàtic que diu ben poca cosa però que resumeix la visita: Donar a conèixer directament al President Pujol el C.C.R. i els seus 40 anys de història. El cap del govern català es mostrarà molt interessat per tot allò que li expliquem. Amb ell parlem cadascun dels representants de cada secció de les nostres activitats i els nostres interessos futurs, que es defineixen amb una línia de major col·laboració entre ambdues institucions. I a la fi vam arribar a allò més important de tot, el milió de pessetes que ens cal per

adquirir equips tècnics per al grup de teatre, única font important d'ingressos de l'entitat.

Amb una conversa amable i distesa, el President va donar-se'n per enterat i ens va remetre als Serveis Territorials de Cultura de Tortosa, al Ramon Miravall, vaja; per tal de tramitar una possible subvenció de l'ens públic.

Ja ens havíem tranquil·litats tots una mica i molt. I els tres quarts d'hora que vam ser amb el President van transcórrer a tota velocitat. (Vegem en el passat nº del butlletí allò que diu Gabriel sobre la visita amb quèstió). Vam obsequiar al nostre amfitrió amb un àlbum de fotografies de les activitats de l'entitat, els primers butlletins encuadernats i el llibre de l'art prehistòric a Ulldecona.

I vam parlar de les cireres, de La Passió, de la indústria i el camp, dels Valentins i

els pous, d'aigua i de granges... una mica de tot. I a la fi, sortíem, tots amb un somriure d'orella a orella. La visita havia resultat. Li havíem agradat a Pujol, li havíem donat una molt bona impressió... I tornem a agafar el tren, i cap a casa.

Però, això sí, de tots, Gabriel era el més feliç. Havia aconseguit de portar la seva entitat a les més altes esferes de l'administració catalana, era allò que jo en dic... "la campanya final de "Gabi". Fins ara la més alta de totes. Solament ens queda, ara, ja, esperar resultats i continuar treballant. Havíem estat REBUTS PER PUJOL.

Ulldecona, 18 de febrer del 1987.

Merceria, Perfumeria
i Cosmètica

JOSEPA FORCADELL QUERALT
DIPLOMADA EN ESTÈTICA

Telèfon 72 05 81

43550 ULLDECONA

SERTA
INDUSTRIA GRAFICA.

PAPELERIA
Mayor, 91
Telèfono 72 00 24
TALLER
Montemolin, 15
Telèfono 72 03 11
ULLDECONA (Tarragona)

AVUI: Vicent Romeu i Guàrdia

Passant pels carrers del poble, un diumenge de març, hem vist darrera una porta de vidre una cistella. Una cistella, viva encara, feta amb tiges de la nostra terra i amb mans dels nostres homes. Ens hem adonat que entorn nostre ja n'hi havien pocs que donessin vida a aquestes eines que ornaven aahir els nostres camps. Hem volgut deturar el temps, tornar a viure aquells moments i per tal de fer-ho hem anat a cercar en Vicent Romeu Guàrdia de 77 anys, qui ens ha parlat del cultiu del vimet i de la fabricació de cistelles i paneres.

A continuació us relatem la nostra conversa:

Quí li va ensenyar l'ofici de cisteller?

-Me'n va ensenyar ma "uelo" que a la vegada n'hi havia ensenyat son sogre. És un treball que passava d'una generació a l'altra. Quan ell va faltar, jo vaig agafar la seva clientela.

Treballava tot sol o tenia ajudants?

-Jo vaig treballar amb un "tio" meu i després tot sol, encara que el treball és individual; cada peça és començada i acabada per un mateix.

Quant costava fer una cistella?

-Aproximadament una hora. Quan era jove tenia el costum de treballar a "estall", fent unes 12 paneres grans al dia per als mariners de Sant Carles.

Quines eines feia servir?

-Tisores, passador i una fusta per a partir el vimet.

Com es planta el vimet?

-D'una forma molt pareguda a com es fa el "plantillo" de la vinya; s'enfila un tros de vimet a la terra durant el mes d'abril.

Es dedicava molt de terreny al poble per cultivar el vimet?

Sí, no solament per al consum dels cistellers del poble, sinó que també se'n venia a València. La producció venia a ser de 12 a 15.000 quilos. Jo en particular amb un hort que tinc, plantant-lo tot en tenia prou per a la meua producció.

Hi ha alguna forma especial de cultivar-lo?

-És una planta mig silvestre. Es cria ella tot sola, és forta i només necessita una bona quantitat d'aigua, s'ha d'anar regant sovint.

Es tracta el vimet?

-Sí, a pesar de ser, com ja he dit, una planta silvestre, requereix ser tractada perquè hi ha un cuc que elimina l'ull; al ser tendre, el va rosegant i el fa malbé.

El senyor Vicent Romeu

A quin temps es cull?

-A l'advent de Nadal.

Per a collir-lo es necessita gent especialitzada?

-No, abans eren els mateixos cistellers qui el tallaven ja que no requereix cap especialització, al tallar-se arreu. A casa es classifiquen segons les mides ja que cadascuna s'aprofitava per una part diferent de les peces.

Quins materials feia servir, per la seva feina?

-Treballava amb la canya i el vimet. Feia servir més el vimet al fer sobretot paneres per als pescadors, que era el que tenia més sortida.

Com es treballava el vimet?

-Es treballava sencer o partit. Si era tendre ja tenia prou flexibilitat; si estava sec s'havia d'arremullar uns 15 dies amb aigua.

Quin procediment seguia per fer el seu treball?

-Hi havia varies maneres segons els objectes a fer: cistelletes, canastes; però la forma d'iniciar-los és sempre semblant. Varia segons l'amplada de l'objecte a fer. No hi ha dificultat específica, és més bé una diferència d'esforç al treballar-los.

Quines peces feia?

-El normal per a ús pagès era fer cistelles

de veremar, canastrons, etc. També feia unes paneres planes per posar peix, que a la Catalunya Nord, en diuen coques.

Feia altres objectes?

-També vaig fer com a coses curioses, per encàrrec d'una decoradora de Vinaròs, unes paneres completament planes que les col·locaven sobre unes potes i ho feien servir de taules.

De quan vostè va començar fins ara, ha variat molt aquest ofici?

-No, la forma de treballar sempre ha estat semblant; l'únic que ha canviat és el tamany d'alguns objectes, sobre tot el de les paneres per al peix. Abans es feien més grans i ara les volen més menudetes i les venen juntament amb el peix que hi posen.

Vivia només d'això? Era prou recompensat?

-Sí, em dedicava només a això. Era un treball prou ben pagat a pesar de les hores que hi dedicava, però de totes maneres el treball artesanal mai ha estat suficientment equiparat amb altres feines.

S'han de tenir unes aptituds especials per aquest ofici?

-Sí, com a tots els treballs artesanals s'ha de tenir gust i amor propi per a fer bé les coses.

Va tenir alguna època més bona que les altres?

-No sempre ha estat una feina prou estable. Al ser un ofici que ha anat perdent artesans ha hagut una disminució de la competència.

Quin mercat tenia per als objectes que feia?

-Principalment la demanda era més gran al sector mariner. Des de Benicarló a l'Ametlla eren molts els pescadors que venien a proveir a casa meua.

Al poble i a la comarca n'hi havien molts de cistellers?

-Era un dels pobles on es treballava més. També a Benicarló es feia alguna cosa, però la del nostre poble era de les més importants.

Vostè era fabricant i comerciant, o treballava sempre per encàrrec?

-Jo al tenir un mercat prou estable amb els mariners, si havia de fer alguna altra cosa la feia per encàrrec.

És una professió que avui es podria guanyar bé la vida?

-Sí, jo crec que encara que s'haurien de treballar moltes hores, hauria prou demanda

per treballar, ja que els mariners fan servir el plàstic perquè ja no hi ha paneres de vimet, al no quedar cistellers que les facin.

En sortir hem quedat corpresos. Hem tornat a reviure altres temps potser més vers o més propers a la natura i hem volgut deixar amb aquestes ratlles el nostre petit record.

Tal vegada això podria servir per a que algú recomencés aquesta tasca que, avui per avui, sembla destinada a perdre's.

Un ofici quasi extingit

PERE VIDAL i TABUEÑA

Abonaments químics

Matèries primes: Acetats, àcids, alcohols, cloruros, bicarbonats, aigua destil·lada, nitrats, sulfats, etc.

Tractaments d'aigües potables

Piscines: Hipoclorid, clorhidric, sulfat d'alúmina, desinfectants.

Desinfectants per granges

Banco Mercantil de Tarragona

SANT LLUC, 35
TELÉFON 72 01 28

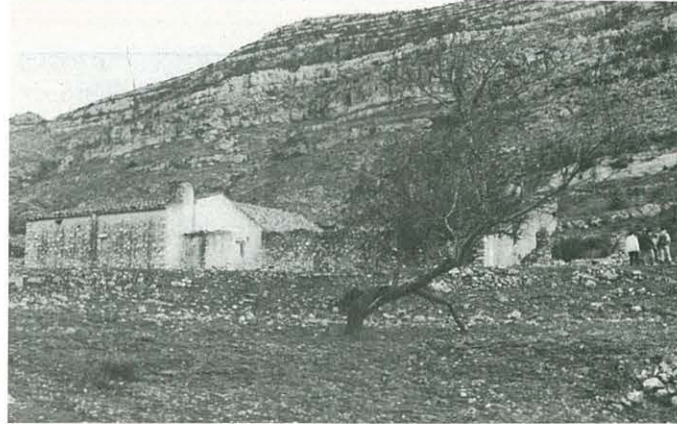
43550 ULLDECONA
(TARRAGONA)

Plaça Bàscula, 6 Tel. 72 07 54 ULLDECONA

La Secció de Muntanya prepara treballs sobre la serralada del Montsià

La Secció de Muntanya del C.C.R. s'ha dedicat durant els passats diumenges, a trepitjar el Montsià. Per què?. Ara ho veureu.

Això és degut a que volem fer una exposició de fotografies dins la setmana de festes majors sobre el Montsià. Aquesta exposició tractarà sobre la fauna, la flora, les fonts i els masos del "monte". Aquesta tasca l'ha iniciat molta gent amb voluntat i il·lusió, però... si algú vol col·laborar amb nosaltres, pot participar-hi igualment. Us recordem que tots els dilluns a les deu de la nit ens reunim al local social del C.C.R., al primer pis del carrer major, número 147.

El Mas de Comú serà objecte d'atenció a l'exposició de setembre

Els masos que hem visitat són: Mas de Comú, Mas de Mulet, Mas de Rosalea, Mas de Nadal, i Mas de Matarredona. A més a més, hem vist, el Corral de Tabola, la Font del Pi, La Torreta, i la Cova del Pare Pasqual.

A partir d'ara, les sortides les farem els caps de setmana, es a dir, dormint al "monte", per tal d'estar més temps treballant. L'única mala sensació és veure'l cremat, però, això ja ens comença a passar... els braus ja pasturen per l'herba recent crescuda. Les carrasques, arbres i margallons comencen a créixer així com la diversa flora.

Finalment, us comuniquem que la Secció de Muntanya del C.C.R. anirà per a Pasqua al naixement del riu Tajo, sortida que us informarem en el proper butlletí.

JOSEP MA NAVARRO

SORTIDA A MONT - CARO

El diumenge dia 1 de març, la Secció de Muntanya del C.C.R. vam fer una sortida a Caro.

A les 9 del matí sortiem puntualment de la Plaça de l'Església, en direcció al Pantà d'Uldecona. La primera parada va ser al nostre embassament, poden comprovar amb molta satisfacció que ja el tenim ple. Després, varem seguir pel camí que puja al Pi Gros i quan ens vam descuidar quasi bé ja havíem creuat la Tinença de Benifassà. També vam passar per un poble abandonat que havien cinc o sis cases, però no sabíem ben bé com es deia. Abans de pujar a Caro vam veure molts xalets escampats.

Una vegada dalt, a les antenes:

- Oh! quina impressió...!
- Sembla un camp espacial!
- Quint vent que fa!
- Que bonic!, es veu fins al Delta!

PIA

Alguns dels membres de la Secció de Muntanya a la sortida als Ports de Caro

El Mont Caro fa impressió, és molt curiós de veure. Després, vam baixar altra vegada i vam dinar a un petit bosc on varem comentar una mica el que havíem vist, mentre altres van anar a descobrir el terreny. Vam vaixar per la carretera de Roquetes cantant i xerrant igual com a la muntanya, i finalment vam arribar al poble una altra vegada i cap a casa.

FESTIVAL I TEATRE

Tots els anys quan arriba l'estiu, el Centre Cultural i Recreatiu prepara tot un seguit d'activitats per als socis i públic en general.

Per un costat la Secció de Costums i Tradicions organitza un Festival Infantil per a tots els xiquets del poble, que enguany tindrà lloc el dissabte, dia 13 de juny, a dos quarts de sis de la tarda, com sempre, al Teatre Municipal. **Tots els nens i nenes interessats en participar-hi** podeu adreçar-vos a la botiga de l'Impremta Serra, al carrer Major.

Per tal de completar el cap de setmana, a l'endemà diumenge 14 de juny, a les set de la tarda, haurà teatre per a tothom amb la representació de l'obra d'estiu del C.C.R. que, enguany estarà a càrrec de la Secció Juvenil de Teatre. Es tracta de la peça d'en Francesc Lorenzo i Gàcia "Benvingut Mossèn Vidal". Amb aquesta simpàtica obra els més joves del C.C.R. tornaran, amb la coordinació d'en Enriqueta Sales, a participar amb el món del teatre. Com sempre els socis podeu entrar debades.

Així mateix, al diumenge següent, dia 21 de juny, i coincidint amb la Festa del Poble, tindrem més teatre, en aquesta oportunitat amb l'actuació d'uns bons amics, els companys del "Grup Torreblanquins" de Torreblanca

que ens presentaran l'obra d'Alfonso Paso "Ensenyar a un poca vergonya". Sens dubte, s'esperen un parell d'hores prou divertides. El preu d'entrada a aquesta sessió serà molt econòmic.

I ja que estem parlant de teatre, anunciar-vos que el dia 10 de maig, els més veterans de la Secció de Teatre del C.C.R. representaran a Torreblanca "Morts sense sepultura" de Jean Paul Sartre, l'obra que fou presentada a la cloenda de les "IV Jornades de Teatre d'Uldecona". Aquesta obra juntament amb "El Baül de los Disfraces" de Jaime Salom la continuarem presentant enguany pels pobles de les nostres comarques.

I... ara sí, per acabar dir-vos que podem donar a conèixer les dades de les "V JORNADES DE TEATRE" que organitza la nostra entitat. Els afeccionats podeu prendre nota a la vostra agenda, des del diumenge dia 4 d'octubre fins al 15 de novembre. Però d'això ja en parlarem més endavant.

UN DELS PRIMERS ASSAJOS DE "BENVINGUT MOSSÈN VIDAL"

CAFETERIA I RESTAURANT

SALA D'ART

Sant Jaume, 44 · Telèfon (977) 72 01 44 · 43550 ULLDECONA

MAPFRE
Grup Assegurador

MAPFRE MUTUALITAT ASSEGUANÇA
MAPFRE VIDA, S.A.
MAPFRE INDUSTRIAL
MAPFRE ACCIDENTS TREBALL

Delegat a Ulldecona: PERE SANS i ARASA
Sant Antoni, 28 - Telèfon 72 03 37

RENAIXENT

Esclata la llavor, un crit s'escampa
arreu de les cruïlles i dalt del cim,
l'herba esmorteïda son crespó planta,
la bestiola tossuda s'emporta el bri.

El sol llueix cofoi darrera gala,
el núvol tot s'arruga i fuig rabent,
el tréspol es vesteix d'una heura tendra
i batega com mai l'ocell novell.

Poncella que es desvetlla, calor de matinada,
aigua que tomba i salta, es perd rierol enllà,
ponent caliu escampa, dolceja per la plana,
ramat de cent ovelles, pastor i rabadà.

Parpelles de la llar, la fada les aixeca,
farà donar a la porta el primer badall,
surt noia ensem que càntir i pressa,
es perd poncella i ombra pel camí avall.

Du galtes de rosada i els ulls de mar,
li estreny vestit de fil, mocador al cap;
un somni d'emigrant que torna a casa
i deixa en el cabell, esparpells, el far.

Jo sóc mirall d'un cel que no bramula
i escuma que la platja en bonança dorm,
sóc gema d'olivera, vella, que esclata
i bufec del fullam que neix al bosc.

JOSEP

Pensaments festius

1 - Déu, no se sap perquè, castigà l'arbre a restar dret i amb braços en creu.	9 - Els homes de cap del demés no es deuen tenir gaire.
2 - Un clot és un glop de terra fugitiva.	10 - El botxí és el porter del cel.
3 - A diferència de les plantes a l'home li creixen les punxes cap a endins.	11 - Els núvols solen ser els que l'amollen des de més alt.
4 - El foc, que odia l'aigua, sempre l'expulsa cap al cel.	12 - L'avantatge és que l'home pot seure i la cadira no.
5 - La lluna plena ens vessa la llum que ha anat prenent de les seves germanes.	13 - El perill dels borratxos és tenir solament dos peus.
6 - Els gossos estimen els nens com els llops els pastors.	14 - Com no hi ha llet de somera per a totes les dones varen emprar la de cogombre.
7 - El mirall és un vidre dolent que no ens deixa sortir a fora.	15 - La goma és el confessor del llapis.
8 - El ventall és un ocell captiu amb una sola ala.	

SABIES QUE...?

Viure és...

Avui he fet una petita sortida pel nostre terme. De tant en tant, m'agrada de delectar-me fruit de la tranquil·litat que el camp i la natura ens transmeten a l'esperit. Avui he encarrilat les meves petjades cap a les "Pedreres". El cel és transparent i nítid. El sol ja comença a devallar com si l'estiressen amb cordes des de el castell. El suau remoreig del vent, arrossega fins olors a perfums alliberats de flor d'ametller que en aquesta època de l'any engalanen la majoria dels bancals. Els pulmons s'omplenen a plena complaença.

Un vell pagès que conec de sempre, està atrafegat a un vora-marge amb l'aixada. (aquesta eina tan odiosa que tothom hem arraconat). M'agrada de conversar amb vells que encara treballen amb delit i als que la fe, sempre els acompanya. Aquest, aixeca la vista quan pressenteix que me li acosto.

-Què... ja va de "remato" això...? Mire que se li farà de nit!...

-Ai filllet!... que hem de fer?. No podem parar!. Desgraciat d'aquell que para!. -proferí el meu interlocutor- Això és una distracció per a mi!. Jo al poble em moriria en quatre dies. El meu xic ja m'ho diu. -"Pare, vostè a "l'Esplai" a descansar", però jo no ho pairia. Tú coneixes al meu xic, oi?... Ell està de mestre a Tarragona. Ja fa deu anys que viu fora, saps...? En acabar la carrera va tenir que marxar a cercar les "garrofes" lluny del poble, com molts d'altres mestres, banquers, caixers i d'altres oficis que a poc a poc també ho han anat fent. A la terra ens hem quedat els quatre vells. El dia en que nosaltres faltarem, els bordissos han d'ofegar les oliveres!.

Al poble els hem criat, els hem engraiat, els hem ensenyat a volar, han aixecat el vol i han marxat.

Tot això ho refereix amb tal senzillesa i crua realitat humana que consegueix produir-me esgarrifances. I prossegueix:

-Mira allà baix d'aquella olivera de "llumetes"! Mira quin tord!... Aquest també s'ha engraiat al nostre terme. Ara els tords estan grassos com a boles de sèu. Ara ja preparen les maletes per a aixecar el vol. Aviat marxaran, però aquests tornaran, com cada any fan, allà pel mes d'octubre per a cercar la seva ració d'olives. Els nostres fills, aquests... aquests només tornen al poble, per unes quantes hores o per Setmana Santa, i se'n van de pressa, de pressa. Això és una constant que patim moltes cases a Uldecona. I jo... la veritat. "M'esgarrifa de sentir-me sol!"

Mentretant, dues llagrimetes apunten pels ulls del meu interlocutor. Penso en una frase que molt bé diu Pascal: "Morim sols, però és que no vivim ja sols"?... El vell continua: -Els tords fan un grapat de quilòmetres. Fa temps en vaig agafar un que baixava de Finlàndia, amb una anella a la pota i amb un número. Vaig escriure a Helsinki i aquella gent mira si ho són de curiosos que em varen contestar donant-me tot l'història,...

Mentre ell acaba de desviar la conversa, jo resto en suspens i com esbalait. Crec que aquell vell no acaba de trobar en els homes la comunicació que desitja. Crec que tots ens hauriem d'esforçar un poc i compartir quelcom del nostre temps, obrir-nos d'esperit i sobretot, escoltar... aprendre a escoltar. La gent... tots volem ésser escoltats.

No ho fem més llarg i ens acomiadem. L'hora és tèbia i suau. Totes les coses de la terra segueixen el seu camí. La terra reposa del tragí humà pagesívol. El vell es queda amb la seva lluita interior per aquells que més estima. El cel s'enfosqueix per moments i tot pren un color daurat, sobretot allà al fons, darrera del castell. El sol ja s'ha amagat. Un ramat d'ovelles camina cap al corral proper, tot belant amb melangia. La tarda s'està morint com un últim sospir de satisfacció.

Contemplo, admirat, aquelles terres grasses dels camps llaurats. De tant en tant, algún bancal brut denota la deixadesa del seu propietari. Hortes eixorivides al començament de la primavera. Camins perfumats de fonoll que costa avall van al poble entre oliverars, garrofers, presseguers i ametllers. Al fons, la vila, amb les seves primeres llums enceses. Dues granotes semblen enraonar de futbol a la vora de la bassa. El jorn està morint dolçament. Soletat i quietud. Jo experimento la sensació de que ha estat un dia profitós. Un dia de contacte amb la natura i de comunicació amb la nostra gent. Avui ha estat un gran dia! Pensem que la vida, amb totes les seves contrarietats i incongruències, és bella i mereix la pena de ser viscuda.

FRITAYER